

În prag de Crăciun

Nicu Hăloiu

În prag de Crăciun

...

Pe străzile mult prea pustii pentru aceste sărbători, deși copacii-s plini de becuri de tot felul, colorate, se simte răsuflarea iernii în vântul rece ce se zbate și atmosfera de Crăciun în burgul plin de culori.

Emoția de altădată a rămas de mult în urmă, pandemia asta oarbă alungând forfota străzii, oameni printre declarații mai ies din când în când din turmă, pândiți de polițiștii gata să se arunce-asupra prăzii.

Lumea-ntreagă e-n schimbare, nimic nu mai e ce-a fost, covidul la vânătoare intră-n orice adăpost, doar vechiul turn în nemișcare rămâne martorul tăcut, el purtând deja-n spinare toate prin care-a trecut.

Însă toate-acestea parcă sunt făcute dinadins, tăvălugul noii ere vine peste noi împins, rafturile-n supermarket sunt golite mai rapid, dar nu că va veni Crăciunul, ci din teamă de covid.

De nimic nu se vorbește decât de-acest virus mortal, nimeni nu mai sorcovește, viața s-a oprit brutal, lumea-ntreagă e cuprinsă în acest teribil joc, spitalele se sufocă, bolnavii stau doi pe-un loc!

Iar orașelul nostru parcă e lipsit de orice zgomot, doar din când în când se-aude câte-un dăngănit de clopot, fie turnul ne anunță clipele lui inexacte, fie clopote-n biserci bat de slujbă, sau de moarte, dar până și-nmormânarea-i un spectacol interzis, iar pentru participare e nevoie de permis.

Deci orașelul meu cuminte e tot mai lipsit de viață, oamenii ies mai puțin, stau pitiți la ei prin case, deciși când va veni Crăciunul nici pe Moșul să nu-l lase să-mpartă la copii cadouri decât cu masca pe față!

Toate-s altfel, toate-s strâmbe și cum spunea un înțelept, va ieși cel din penumbre și domnind, va fi nedrept. Tocmai de aceea-n lume va fi din ceea ce mai greu, pentru că noi nu mai credem în Crăciun și-n Dumnezeu!